

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Petra Polácha a Mgr. Petra Sedláka v právní věci žalobce: **M. H.**, zastoupeného JUDr. Vladimírem Šmeralem, Praha 4, Nad Úpadem 234, 149 00, proti žalovanému: **Finančnímu ředitelství v Brně**, se sídlem nám. Svobody 4, Brno, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně č.j. 8280/10-1400-708584 ze dne 11. 6. 2010 **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I.

Vymezení věci

[1] Platebním výměrem č.j. 19021/09/317970702111 ze dne 21. 9. 2009, který byl žalobci doručen dne 6. 10. 2009, sdělil správce daně penále na dani z nemovitostí za zdaňovací období od 1. 1. 1998 do 31. 12. 1998. Penalizovaná daňová povinnost byla splatná dne 1. 6. 1998. Odvolání proti shora uvedenému platebnímu výměru správce daně z důvodu pozdního podání zamítl rozhodnutím č.j. 22416/09/31797072111 ze dne 2. 12. 2009. V rámci odvolání vznesl žalobce proti výše uvedenému platebnímu výměru námitku promlčení, o které správce daně rozhodl dne 2. 12. 2009 rozhodnutím č.j. 22425/09/3179702111 tak, že námitka promlčení práva vymáhat daňový nedoplatek na dani z nemovitostí za zdaňovací období od 1. 1. 1998 do 31. 12. 1998 není důvodná. Proti tomuto rozhodnutí si podal žalobce odvolání, ve

kterém vznesl námitku prekluze práva vyměřit daň, k níž měl správní orgán přihlédnout z moci úřední. Odvolání žalobce bylo žalobou napadeným rozhodnutím žalovaného č.j. 8280/10-1400-708584 ze dne 11. 6. 2010 zamítnuto.

II.

Stručné shrnutí argumentů obsažených v napadeném rozhodnutí

[2] Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí se podává, že penále se nevyměřuje, není daní a nabíhá přímo ze zákona. Platební výměr na penále je rozhodnutím deklaratorním, kterým je daňový dlužník o výši penále vyrozuměn. Z výše uvedeného tedy plyne, že lhůtu pro sdělení penále není možno navazovat na lhůtu podle ust. § 47 zákona č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSDP“), ale tato lhůta je určena ust. § 70 ZSDP, tedy lhůtou pro vybrání daně. Ze spisu správního orgánu bylo zjištěno, že správce daně sdělil předpis penále na dani z nemovitostí za zdaňovací období roku 1998 jednak v roce 2003 platebním výměrem č.j. 20828/03/317970/2111 ze dne 4. 11. 2003, který žalobce převzal dne 5. 11. 2003, a jednak platebním výměrem č.j. 19021/09/317970702111 ze dne 21. 9. 2009, který byl žalobci doručen dne 6. 10. 2009. Dále byly správcem daně učiněny tyto úkony směřující k vybrání nebo vymožení nedoplatku, které mají podle § 70 odst. 2 ZSDP vliv na přerušení promlčecí lhůty podle § 70 odst. 1 ZSDP, a to: dne 7. 10. 1999 výzva k zaplacení nedoplatku v náhradní lhůtě č.j. 13709/99/317970/2111 (doručena dne 29. 10. 1999), dne 19. 10. 2001 exekuční příkaz č.j. 16561/01/317970/3821 (doručen dne 23. 10. 2001), dne 3. 10. 2003 exekuční příkaz č.j. 18742/03/317970/7462 (doručen dne 5. 11. 2003), dne 2. 6. 2004 exekuční příkaz č.j. 13196/04/317970/7462 (doručen veřejnou vyhláškou dne 28. 7. 2004), dne 24. 3. 2005 exekuční příkaz č.j. 7904/05/317970/7462 (doručen 5. 4. 2005), dne 23. 11. 2005 exekuční příkaz č.j. 21742/05/317970/7462 (doručen dne 24. 1. 2006), dne 6. 10. 2006 exekuční příkaz č.j. 21141/06/317970/7462 (doručen dne 16. 10. 2006).

[3] Za úkon podle ust. § 70 odst. 2 ZSDP lze považovat takový úkon který musí směřovat k vybrání, zajištění nebo vymožení daňového nedoplatku. Tímto úkonem je jakýkoliv úkon správce daně směřující k tomu, aby na účet správce daně byla připsána částka ve výši daňového nedoplatku. Platební výměr na předpis penále vydaný dle § 63 odst. 4 ZSDP lze také považovat za takový úkon, neboť správce daně jím daňovému dlužníku sděluje existenci ze zákona naběhlého penále, jeho výši a ukládá mu povinnost tuto částku zaplatit. Tím jej jednoznačně směřuje k uhrazení nedoplatku, případně jsou jím tvořeny podklady pro jeho vymáhání cestou exekuce. Dále lze za takový úkon považovat i výzvu k zaplacení nedoplatku v náhradní lhůtě podle ust. § 73 odst. 1 ZSDP. Tento úkon vyvolává jednak běh nové lhůty pro vybrání daňového nedoplatku, jednak v souladu s ust. § 63 odst. 4 ZSDP též běh nové lhůty pro sdělení předpisu penále. Úkony přerušující běh lhůty pro vybrání daně dopadají na běh lhůty pro sdělení předpisu penále automaticky bez toho, že by v nich existence či výše penále musela být označena. Za takový úkon je v těchto souvislostech nutno považovat i exekuční příkazy. Z výše uvedeného je zřejmé, že platební výměr na daňové penále na dani z nemovitostí za zdaňovací období roku 1998 byl vydán před uplynutím lhůty pro vybrání daně stanovené ust. § 70 ZSDP. Odvoláním napadené rozhodnutí správce daně bylo vydáno v souladu s platnými právními předpisy a námitka odvolatele není důvodná.

III.

Žalobní argumentace

[4] Žalobou ze dne 27. 10. 2010 se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného a jemu předcházejícího rozhodnutí správního orgánu pro nezákonnost a porušení veřejných

subjektivních práv a vrácení věci k dořešení správnímu orgánu. Základním nedostatkem napadeného rozhodnutí je systematické zaměňování institutů vyměřovacího řízení s instituty řízení vymáhacího a řízení inkasního. Prekluze práva či promlčení podle § 47 ZSDP se vztahuje na vyměření daně či penále dle § 63 odst. 4 ZSDP. Současně však zákon stanovuje desetiletou lhůtu pro penalizaci daňových povinností a následně dvacetiletou lhůtu pro jejich vymáhání tj. celkem 30 let. Naproti tomu promlčení podle § 70 ZSDP se vztahuje na vymáhání a inkaso již vyměřené daně či penále a také koresponduje s pojetím vymáhacího řízení. V ust. § 47 odst. 2 ZSDP stanovuje zákonodárce desetiletou objektivní prekluzivní lhůtu k vyměření daně. Dle žalovaného vytváření nových významů pojmu platební výměr na penále a platební výměr na daň nemá oporu v platné právní úpravě.

IV.

Stanovisko žalovaného

[5] V písemném vyjádření k žalobě žalovaný setrval na skutkové a právní argumentaci uvedené v žalobou napadeném rozhodnutí. Meritem sporu je posouzení právní otázky oprávněnosti a zákonnosti penalizace, jak ji uplatnil správce daně. Penále není daní a platebním výměrem se nevyměřuje. Ust. § 47 ZSDP nelze proto aplikovat na vydání platebního výměru, kterým správce daně předpis penále daňovému dlužníku sděluje. Lhůta podle § 47 ZSDP je lhůtou prekluzivní, zatímco lhůta uvedená v ust. § 70 ZSDP je lhůtou promlčecí, ke které správce daně přihlédne pouze k námitce daňového dlužníka. Předmětná daňová povinnost byla splatná dne 1. 6. 1998, šestiletá promlčecí lhůta začala běžet od 1. 1. 1999 do 31. 12. 2004. Tato lhůta může být prodloužena, jsou-li splněny zákonné předpoklady, které způsobují její přerušení a započítí lhůty nové. Daňový řád ve svých ustanoveních o přerušování promlčecích lhůt nepočítá se zvláštními úkony vztahujícími se výlučně toliko k penále; naopak činí osud penále závislým na běhu lhůt k vybrání samotné daně. Úkony přerušující běh lhůty pro vybrání daně dopadají na běh lhůty pro sdělení předpisu penále automaticky, bez toho že by v nich existence či výše penále musela být označena. Správce daně učinil úkony směřující k vybrání, resp. vymození předmětného daňového nedoplatku v roce 1999, 2001, 2003, 2004, 2005 a 2006. Vedle těchto úkonů správce daně rozhodnutím č.j. 20828/03/317970/2111 ze dne 4. 11. 2003 sdělil předpis daňového penále. I tímto úkonem běží nová šestiletá lhůta od 1. 1. 2004 do 31. 12. 2009. Protože k úhradě penále nedošlo, vydal správce daně dne 21. 9. 2009 platební výměr na daňové penále, kterým žalobci sdělil penále v celkové výši 335,- Kč. S ohledem na shora uvedené je zřejmé, že platební výměr na daňové penále byl vydán v zákonem stanovené lhůtě. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V.

Právní hodnocení soudu

[6] Krajský soud v Brně přezkoumal v intencích žaloby napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Žaloba byla podána včas osobou k tomu oprávněnou. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání za splnění podmínek ve smyslu ust. § 51 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[7] Dle § 63 odst. 4 ZSDP, ve znění účinném do 31. 12. 2006 v souladu s čl. VI. bod 3 zákona č. 230/2006 Sb. je penále splatné dnem, kdy byly splněny zákonem stanovené podmínky pro jeho uplatnění. Předpis penále sdělí správce daně daňovému dlužníkovi platebním výměrem. Proti platebnímu výměru se daňový dlužník může odvolat do třiceti dnů od jeho doručení. O tomto předpisu se daňový dlužník může vyrozumět kdykoliv, pokud to

vyžaduje stav jeho účtu, zejména při daňové exekuci; o předpisu se daňový dlužník zpravidla vyrozumí do třiceti dnů poté, kdy daňový nedoplatek byl zcela vyrovnán, nejpozději však ve lhůtě, v níž se promlčuje vybrání daně. Penále uvedené v platebním výměru je splatné v náhradní lhůtě patnácti dnů ode dne doručení platebního výměru, pokud nebylo již uhrazeno. Promlčení práva vymáhat daňové nedoplatky upravuje § 70 ZSDP. Dle § 70 odst. 1 ZSDP se právo vybrat a vymáhat daňový nedoplatek promlčuje po šesti letech po roce, ve kterém se stal tento nedoplatek splatným. Dle odst. 2 tohoto ust. je-li proveden úkon směřující k vybrání, zajištění nebo vymožení nedoplatku, promlčecí lhůta se přerušuje a počíná běžet nová promlčecí lhůta po uplynutí kalendářního roku, ve kterém byl daňový dlužník o tomto úkonu zpraven; daňové nedoplatky lze však vymáhat nejpozději do dvaceti let počítaných od konce roku, ve kterém se stal nedoplatek splatným, s výjimkou daňových nedoplatků zajištěných podle odstavců 4 a 5. Dle § 70 odst. 3 ZSDP k promlčení se přihlédne jen tehdy, je-li to daňovým dlužníkem namítáno, a jen v rozsahu uplatňované námitky.

[8] Soud se bude nejdříve zabývat namítaným sporným charakterem platebního výměru, jímž je žalobci sdělováno penále. K tomu je vhodné citovat např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2011, č.j. 5 Afs 35/2009-265 (dostupné na www.nssoud.cz), dle kterého platební výměr na daň, stejně jako platební výměr, kterým se sdělí daňovému dlužníku předpis penále, nemají v rovině samotného hmotného práva daňového účinky konstitutivní, nýbrž zásadně toliko deklaratorní (specifickou povahu zde má sjednání daně a svým způsobem i stanovení daně podle pomůcek, u nichž nelze o čistě deklaratorní povaze rozhodnutí hovořit). Platebními výměry se konstatuje povaha a výše primární či - v případě penále - sekundární daňové povinnosti k určitému dni, jež však již vznikla přímo ze zákona, nezávisle na vydání platebního výměru. Ten má význam především v tom, že za splnění předepsaných podmínek mění daňovou povinnost z „pouhé“ povinnosti podle hmotného práva v exekuční titul. Možnost vydat platební výměr na penále byla časově omezena ustanovením § 63 odst. 4 věty čtvrté, části věty za středníkem ZSDP, podle něhož o předpisu se daňový dlužník zpravidla vyrozumí do třiceti dnů poté, kdy daňový nedoplatek byl zcela vyrovnán, nejpozději však ve lhůtě, v níž se promlčuje vybrání daně. Uvedenému ustanovení nelze rozumět jinak než jako zákazu pro správce daně „vytvořit“ si vydáním platebního výměru na penále exekuční titul na toto příslušenství daně, uplyne-li lhůta, na niž uvedené ustanovení odkazuje. Tou je lhůta podle § 70 odst. 1 ZSDP. Splatné penále není daňovým nedoplatkem ve smyslu zákona o správě daní a poplatků - zákonodárce např. tyto pojmy užívá vedle sebe při stanovení pořadí, v jakém se úhrada daně použije na úhradu daňových povinností (§ 59 odst. 5 ZSDP), přičemž pojmem nadřazeným oběma těmito pojmům je souhrnný pojem „daňové povinnosti“. Podobně mezi nedoplatkem a penále zákonodárce rozlišuje v rubrice § 63 ZSDP a ve formulaci výpočtu penále např. v § 63 odst. 2 větě druhé či třetí ZSDP - nedoplatek je základem pro matematickou operaci vedoucí k výpočtu penále, avšak penále není obsaženo v pojmu nedoplatku.

[9] Z výše uvedených úvah s přihlédnutím k dřívější judikatuře Nejvyššího správního soudu o účincích platebních výměrů ve vztahu ke lhůtám pro vyměření daně (zejm. jeho rozsudku ze dne 31. 5. 2006, č. j. 5 Afs 42/2004 - 61, publ. pod č. 954/2006 Sb. NSS, a usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 10. 2007, č. j. 9 Afs 86/2007 - 161, publ. pod č. 1542/2008 Sb. NSS, obě rozhodnutí dostupná též na www.nssoud.cz) vyplývá, že ustanovení § 63 odst. 4 věty čtvrté, části věty za středníkem ZSDP znemožňuje po uplynutí lhůty podle § 70 odst. 1 ZSDP nabytí právní moci platebního výměru předepisujícího penále. Zatímco lhůta k promlčení práva vymáhat daňové nedoplatky je lhůtou promlčecí, tj. uvedené právo vymáhat nelze vykonat, jen je-li promlčení daňovým subjektem namítnuto, je totiž lhůta podle § 63 odst. 4 věty čtvrté, části věty za středníkem

ZSDP lhůtou prekluzivní, neboť uvedené ustanovení říká, že vyrozumět daňového dlužníka o předpisu daně lze pouze v této lhůtě. Dotyčná formulace totiž zní: „(...) daňový dlužník [se] (...) vyrozumí (...) nejpozději (...) ve lhůtě, v níž se promlčuje vybrání daně.“ Tato formulace se svým obsahem blíží formulaci v § 47 odst. 1 ZSDP, která stanoví, že „(...) nelze daň vyměřit ani doměřit (...)“ v tam stanovené lhůtě. Naopak v § 70 odst. 1 ZSDP se stanoví, že právo tam uvedené „se promlčuje“ ve stanovené lhůtě, přičemž obsah tohoto pojmu je v následujícím odst. 3 téhož paragrafu jednoznačně charakterizován pravidlem běžným pro soukromoprávní institut promlčení, a sice že k promlčení se přihlédne jen tehdy, je-li to daňovým dlužníkem namítáno, a jen v rozsahu uplatňované námitky. Jestliže tedy § 63 odst. 4 věta čtvrtá, část věty za středníkem ZSDP pojmu „promlčení“ neužívá a naopak používá formulace blízké se té, která v jiném ustanovení ZSDP upravuje prekluzi práva, znamená to, že tato věta neodkazuje na celý institut promlčení práva podle § 70 ZSDP jako takový, nýbrž toliko na tam stanovenou lhůtu mající určitou délku a určitý počátek svého běhu. (...) Rozšířený senát proto na základě výše uvedených úvah uzavřel, že daňového dlužníka lze vyrozumět o předpisu penále nejpozději ve lhůtě, v níž se promlčuje vybrání nedoplatku, jenž je základem pro určení penále (§ 63 odst. 4 věta čtvrtá, část věty za středníkem ve spojení s § 70 odst. 1 ZSDP v jeho znění účinném do 31. 12. 2006). Tato lhůta začne plynout od data původní splatnosti daně. Skutečnost, kdy byl vyměřen samotný tento nedoplatek, je pro určení počátku běhu uvedené lhůty nerozhodná.

[10] Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu 1 Afs 96/2004-62 ze dne 11. 5. 2005 (dostupném na www.nssoud.cz) povinnost k úhradě penále vzniká v první den prodlení a trvá po celou dobu prodlení; mění se pouze částka penále, která se s každým dnem prodlení zvyšuje podle zákonné sazby. Je proto věcně opodstatněné, pokud správce daně sděluje předpis penále v plné výši bez ohledu na to, zda již poplatníkovi dříve sdělil celkovou výši penále existujícího k určitému datu v minulosti a stanovil náhradní lhůtu splatnosti této částky: jde totiž stále o stejnou povinnost. V zájmu přehlednosti a také pro případ, že dříve deklarovaná částka penále již byla uhrazena, postačuje, pokud správce daně v pozdějším platebním výměru rozliší částku dříve a nově sdělovanou a stanoví náhradní lhůtu splatnosti právě jen u částky nové. Tak tomu bylo i ve zde projednávané věci a soud nemá tomuto postupu co vytknout.

[11] Ze shora uvedeného plyne, že lhůta určená podle § 63 odst. 4 věty čtvrté in fine ZSDP ke sdělení předpisu penále je navázána na lhůtu, v níž se promlčuje vybrání daně (§ 70 odst. 1 téhož zákona). Sdělení předpisu penále daňovému dlužníkovi není tedy omezeno samostatnou lhůtou, nýbrž je vázáno na běh šestileté promlčecí lhůty pro vybrání daně. Jestliže je běh lhůty pro vybrání daně zákonem stanoveným způsobem přerušen (kvalifikovaným úkonem správce daně směřujícím k vybrání, zajištění nebo vymožení předmětného nedoplatku ve smyslu ustanovení § 70 odst. 2 ZSDP, počíná běžet nová promlčecí lhůta po uplynutí kalendářního roku, ve kterém byl daňový dlužník o tomto úkonu zpraven, a tato nová lhůta platí nejen pro vybrání daně, ale též pro sdělení předpisu penále. Ustanovení § 70 odst. 2 ZSDP nestanoví výslovně formu ani výčet úkonů způsobilých přerušit lhůtu stanovenou v odstavci 1 tohoto ustanovení. Zákon pouze pozitivně vymezuje obsah takového úkonu, tj. musí směřovat k vybrání, zajištění nebo vymožení daňového nedoplatku a daňový subjekt musí být o tomto úkonu zpraven (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 1. 2005, č. j. 7 Afs 52/2004 - 53, publikováno pod č. 544/2005 Sb. NSS). Judikatura k tomuto ustanovení není bohatá ani jednoznačná, je však zřejmé, že se může jednat i o různé výzvy správce daně. Např. dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2007, č. j. 1 Afs 142/2005 - 35 (zveřejněném na www.nssoud.cz) je takovým úkonem například výzva k zaplacení daňového nedoplatku. Platební výměr na penále, který

není konstitutivním rozhodnutím, které by založilo vznik penále, ale pouze rozhodnutím, kterým správce daně daňovému dlužníku sděluje existenci ze zákona naběhlého penále, jeho výši a ukládá mu povinnost tuto částku zaplatit, je možno považovat také za úkon směřující k vybrání, zajištění nebo vymožení nedoplatku ve smyslu § 70 odst. 2 ZSDP. Tím jej jednoznačně směřuje k uhrazení (ze strany správce daně k vybrání) nedoplatku, případně jsou jím tvořeny podklady pro jeho vymáhání cestou exekuce. Shora vymezené úkony mají tedy za následek jednak běh nové lhůty pro vybrání daňového nedoplatku, jednak v souladu s § 63 odst. 4 ZSDP též běh nové lhůty pro sdělení předpisu penále. Úkony přerušující běh lhůty pro vybrání daně totiž dopadají na běh lhůty pro sdělení předpisu penále automaticky, bez toho, že by v nich existence či výše penále musela být označena. Pokud lze předpis penále sdělit nejpozději ve lhůtě, v níž se promlčuje vybrání daně, nemá se tím na mysli pouze lhůta původní, ale též lhůta nově započatá v důsledku úkonu podle § 70 odst. 2 ZSDP. Taková úprava je logická: dlužná daň se totiž penalizuje až do zaplacení posledního dílčího nedoplatku a celkový předpis penále tak nelze sdělit dříve než po poslední splátce dlužné daně.

[13] V daném případě je předmětem sporu otázka, zda žalobci byl či nebyl předpis penále sdělen včas. Daň z nemovitostí za zdaňovací období r. 1998 ve výši 406,- Kč byla splatná ke dni 1. 6. 1998. Šestiletá promlčecí lhůta pro vybrání a vymáhání daňového nedoplatku ve smyslu ust. § 70 odst. 2 ZSDP běžela od 1. 1. 1999 do 31. 12. 2004. Běh této lhůty však byl zákonem stanovenými kvalifikovanými úkony přerušen, což mělo za následek započetí lhůty nové. Správce daně učinil jednak úkony směřující k vybrání, resp. vymožení předmětného daňového nedoplatku, např. dne 7. 10. 1999 výzvu k zaplacení nedoplatku v náhradní lhůtě č.j. 13709/99/317970/2111 (doručenou dne 29. 10. 1999) nebo výše uvedené exekuční příkazy. Úkonem přerušujícím běh promlčecí lhůty ve smyslu § 70 odst. 2 však bylo i sdělení předpisu penále rozhodnutím správce daně č.j. 20828/03/317970/2111 ze dne 4. 11. 2003. I tímto úkonem počala nová šestiletá lhůta od 1. 1. 2004 do 31. 12. 2009. Vydal-li správce daně předmětný platební výměr na daňové penále dne 21. 9. 2009, doručený žalovanému dne 6. 10. 2009, který nabyt právní moci 6. 11. 2009, učinil tak v zákonem stanovené lhůtě. Nedošlo tedy ani k promlčení práva vybrat a vymáhat daňový nedoplatek ani k prekluzi práva sdělit daňovému subjektu platebním výměrem předpis penále. Jelikož uplatněná žalobní námitka nebyla shledána důvodnou, soud žalobu postupem ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI. Náklady řízení

[14] O nákladech řízení o žalobě soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Žalovaný byl ve věci úspěšným, avšak soud nezjistil, že by mu vznikly náklady, jež by přesahovaly náklady jeho jinak běžné administrativní činnosti, a proto mu náhradu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 29.2.2012

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu